

хоти. Но като премине бѣда, несомненно може пакъ да се возврати суемудріе твоє: сега требува да се воздержишъ сось дерзновеніе. Догдѣ не є падналь человѣкъ въ бѣду, требува да ю провиди и да се бои отъ нея: но кога се найде въ нею, тога не остава друго, развѣ да ю побѣди. Буди достоинъ Одиссеевъ сынъ; посоchi великосердечіе въ сичкія злыни ѩто те устрашаватъ. Сладость и дерзновеніе разумнаго Ментора ме возрадоваха: но азъ станахъ ѹюще помного иступленъ кога видѣхъ сось какво искусство ны избави онъ отъ Троадцы. Кога хвана небо да се разяснува, Троадцы глядающе ны при себе си знатно че щеха да ны познаять: онъ согледа єдинъ отъ нихныя корабли кой бѣше подобенъ нашему, и кого волненіе бѣше отдалечило отъ другія, негово заднище бѣше на китено съ нѣколку цвѣтія: потща се Менторъ да на кити и заднище нашего корабля сось подобны цвѣтія, везувающъ онъ самъ вѣнцы сось везаницы подобнаго шара, като ѩто ги имаха везаны и Троадцы. Повелѣ на наши лопатары да се слагатъ колку можатъ по свои сѣдалища, за да ги не познаять непріятели. Въ това обстоялество преминахме ихнную флоту: они се провишкаха съ веселы гласове като ны видѣха, като да бѣха видѣли свои дружина кои мыслеха да сасе изгубили: понудихмесе отъ морскую свирѣпость да ходимъ много време заедно съ нихъ: послѣди же останахме мало назадъ: и кога силніи вѣтри ги откараха кадѣ Африка, положихме сичку нашу силу да достигнемъ съ весловую *) силу въ Сицилійскія краеморія.

*) Весло , корабленна лопата.